

UN PROFET CARE ROȘEȘTE

Ezra 9.1-6: „După ce s-a sfârșit lucrul acesta, căpeteniile s-au apropiat de mine și au zis: „Poporul lui Israel, preoții și leviții nu s-au despărțit de popoarele acestor țări și au făcut urâciunile lor, ale cananiților, hetitilor, iebusiților, amoniților, moabiților, egiptenilor și amoriților.

Căci

și-au luat neveste din fetele lor pentru ei și pentru fiii lor, și au amestecat neamul sfânt cu popoarele acestor țări. Și căpeteniile și dregătorii au fost cei dintâi care au săvârșit păcatul acesta.

Când am auzit

lucrul acesta, mi-am sfâșiat hainele și mantaua, mi-am smuls părul din cap și perii din barbă și am stat jos, mâhnit.

Atunci s-au strâns

la mine toți cei ce se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel, din pricina păcatului fiilor robiei. Și eu, am întins mâinile spre Domnul, Dumnezeul meu și am zis:

„Dumnezeule, sunt

uluit și mi-e rușine, Dumnezeule, să-mi ridic fața spre Tine. Căci fărădelegile noastre s-au înmulțit deasupra capetelor noastre, și greșelile noastre au ajuns până la ceruri.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările

Sale la acest subiect, pe care l-am intitulat: „Un profet care roșește!”

În dimineața aceasta am fost mișcați cu toții

de tema referitoare la profetul care purta o manta de mâna a doua. Și am înțeles cu toții că, chiar și noi purtăm o manta de mâna a doua. Eu mă bucur sincer pentru ea, deoarece am înțeles că această manta ne-a fost dată de

Dumnezeu prin neprihănitul Său Fiu, Isus Hristos.

Da,

noi nu am primit o manta mâncată de teologia omenească, sau de molii etc. prin necredința care spune că zilele minunilor au trecut; că astăzi nu mai există așa ceva, că Duhul Sfânt nu mai este omniprezent, etc. ci am primit mantaua neprihănirii

Lui.

Și am primit-o nu prin meritele noastre, ci prin meritul Domnului nostru Isus Hristos de aceea, dorința mea este ca atunci când voi coborî la Iordan, să am această manta.

Eu mă încred numai în El, deoarece marea umbră care stă înaintea noastră, a tuturor și care se numește „Moartea”, se apropie tot mai mult, cu fiecare bătaie a inimii. Da, acea mare Prăpastie pe care trebuie să o treacă fiecare bărbat și femeie, este tot mai aproape.

Atât eu, cât și fiecare credincios, vom ajunge acolo. Și eu sunt foarte bucuros pentru că nu voi merge acolo cu meritele mele mărețe ci merg fiind conștient și mărturisind că sunt păcătos, dar un păcătos iertat prin harul Său. Acesta este motivul pentru care vreau să mă înfășor în mantaua neprihănirii Sale, având în inimă o singură mărturie: *„Că Îl cunosc pe El și puterea învierii Sale.”*

Dorința mea este ca atunci când îi va chema pe ai Săi dintre cei morți, să ies și eu afară împreună cu ei.

Scena din seara aceasta a fost așezată într-o altă zi din viața poporului Israel, iar drama la care mă voi referi s-a petrecut la câteva sute de ani după Ilie.

Azi dimineață am văzut scena în care Ilie a fost răpit la cer și am înțeles că în zilele acelea erau foarte multe imitații. Astfel, ei aveau școli ale proorocilor, în care învățau teologia omenească, dar erau atât de orbiți încât nu au putut înțelege puterea lui Dumnezeu ci se gândeau că puterea care l-a ridicat pe Ilie

În sus, l-a aruncat apoi undeva prin munți, sau în vreo vale, așa că au trimis cincizeci de oameni viteji ca să-l caute.

Dar Elisei știa că Ilie fusese luat la cer de Dumnezeu; știa că el nu mai era pe pământ. Da, Ilie a scăpat de moarte deoarece a fost dus direct la Dumnezeu, cu un car de foc care era tras de niște cai de foc.

Apoi am putut vedea că seminariile și lucrările lor teologice au dat faliment.

Ca să poți fi un prooroc al lui Dumnezeu, este nevoie să fii chemat și însărcinat de El pentru aceasta.

Și în scena din seara aceasta, îl găsim pe Israel într-o stare foarte decăzută. El este un tip desăvârșit al bisericii de astăzi.

Astfel, o dată era sus pe munte, iar apoi din nou jos în vale.

Aceasta ne ajută să apreciem lucrurile bune, iar înțelepții obișnuiesc să numească această stare de lucru, „legea contrastelor”.

Astfel, omul negru din Africa, nu a știut niciodată că pielea lui e chiar așa de neagră, până nu l-a văzut pe David Livingstone. Abia atunci a înțeles că pielea lui este neagră. De ce aceasta? Pentru că pielea lui Livingstone, era albă. Vedeți, aceasta este un contrast.

Tu n-ai putea aprecia ziua, dacă n-ar fi noaptea; n-ai putea aprecia căldura soarelui dacă n-ar fi și zile înnourate și reci; n-ai putea aprecia dreptatea, dacă n-ar fi și nedreptatea; n-ai putea aprecia sănătatea, dacă n-ar fi boala.

Și părerea mea este că acesta este motivul pentru care noi apreciem atât de mult cerul. De ce? Pentru că am trăit odată pe pământ. Vedeți? Legea contrastelor.

Și eu

cred că apreciem atât de mult Duhul Sfânt, pentru că am trăit multă vreme într-o biserică ce a susținut că astăzi nu mai există așa ceva.

Da,

noi apreciem un lucru bun, pentru că îl avem și pe cel rău, pe cel negativ.

Și

Dumnezeu îngăduie partea rea și negativă, pentru ca poporul Său să nu mai oscileze în sus și-n jos.

Noi

n-am putea aprecia muntele dacă nu ar exista câmpia. N-am putea aprecia o apă bună dacă nu am bea uneori și o apă rea.

Vedeți?

În toate lucrurile ne întâlnim cu legea contrastelor. Și în seara aceasta, vom privi Israelul într-o perioadă de cădere. Ce s-a întâmplat cu ei?

După

cum știm, Israelul era un popor pe care Dumnezeu Îl alesese cu un scop. El voia să Îl păstreze curat și neîntinat, deoarece din el urma să iasă după trup, Hristosul. Pentru aceasta, era nevoie ca sângele lui să fie păstrat curat și neamestecat.

Privind Cuvântul, vedem că de-a lungul Vechiului Testament, Dumnezeu S-a ascuns în chipul unui bărbat.

Astfel, Dumnezeu a fost în Avraam, ca „părintele credinței”; a fost în David ca Împărat; a fost în Iosif ca Neprihănit; a fost în Moise ca Prooroc, ca Preot și ca Dătător de Lege, apoi a fost în toți ceilalți prooroci ai vechiului Testament. Da, El s-a făcut tot timpul cunoscut prin bărbați trimiși de El, aducând astfel la suprafață o parte din atributele Sale, prin ei -adică: Prooroc, Împărat, Preot, Dătător de legi etc..

În

toți aceștia însă, El a locuit în parte, pe când în Hristos, a locuit în

plinătate. Acest lucru îl putem vedea în Coloseni 2.9 „Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.”

Vedeți,

Duhul cel veșnic voia să-și găsească în final o locuință. Acum priviți. Ilie era un bărbat al lui Dumnezeu, un tip spre dreptatea lui Dumnezeu. Astfel, El a vestit judecata lui Dumnezeu. Moise la rândul său, a fost un dătător de legi. Vedeți? Toți acești bărbați au fost tipuri, simboluri, prin care Dumnezeu S-a arătat în parte, dar în Hristos, Dumnezeu a locuit în plinătate.

În

Geneza 14 citim despre Melhisedec, despre care Evrei 7.3 ne spune că nu avea nici tată nici mamă, nici început al zilelor și nici sfârșit al vieții și care era Împăratul Salemului și Preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt, Biblia asemănându-L cu Fiul lui Dumnezeu. De ce aceasta? Pentru că El era „Împărat al păcii”. Da, El era Împăratul Ierusalimului și noi vedem că chiar și Avraam i-a plătit zeciuală.

Melhisedec simboliza venirea Domnului Isus. Și noi vedem că El s-a întâlnit cu Avraam acolo jos în câmpie, chiar înainte de distrugerea Sodomei.

El l-a

întâlnit imediat după înfrângerea împăraților, iar Avraam i-a dat zeciuală din toate.

Toate

aceste lucruri sunt un simbol spre Hristos, în timp ce toate tipurile din Noul Testament – mă refer la biserica primară, – sunt un tip pentru noi (pentru mireasă).

Noi știm

că Israelul era un popor neîntinat. Ei nu aveau voie să se amestece cu celelalte neamuri prin legături de căsătorie, ci Domnul le poruncise să se căsătorească numai între ei. De ce aceasta?

Pentru a

se păstra curată „vița de sânge”.

Și

părerea mea este că chiar și acum sângele evreiesc este cel mai curat, cel mai neamestecat sânge, deoarece ei îl așteaptă încă pe Mesia.

Noi știm

că Mesia a venit deja, dar ochii lor au fost orbiți ca să nu-L poată recunoaște, așa că au trecut pe lângă El.

Revenind

la tema noastră, vedem că în zilele lui Ezra, copiii lui Israel au alunecat. Astfel, s-au dus printre neamuri și și-au luat neveste moabite, amorite, ferezite etc., și nu s-au mai căsătorit între ei, cum le poruncise Domnul.

Prin

aceasta, ei s-au întinat, săvârșind curvie și au amestecat vița curată de sânge, pe care urma să vină după trup, Vița Vieții.

Ce

simbolizează acest tablou pentru biserica de astăzi?

Felul în

care biserica s-a abătut de pe linia curată și demodată, cum o numesc unii, care i-a fost așezată de Dumnezeu, urmând părerile omenești.

Biserica

comite curvie cu lumea. Da, ea a mers în lume și a început să se poarte ca lumea.

Acest

lucru, această decădere l-a făcut pe profet să se simtă atât de jenat, încât atunci când a stat înaintea Domnului, a roșit de rușine.

Când a

văzut căderea morală a poporului Său, a suferit atât de mult, încât s-a așezat jos, s-a îmbrăcat în sac, stând în rugăciune înaintea Domnului. Pe când se aducea jertfa de seară, el s-a dus în templu, a căzut pe genunchi și a roșit înaintea lui Dumnezeu, din cauza păcatelor poporului Său.

El nu a roșit din cauza prostituatelor de pe stradă, care stăteau sub lumina roșie; nu a roșit nici pentru bețivii din gaura iadului, deși aceste lucruri erau cât se poate de rele, ci a roșit pentru păcatele celor aleși.

Și ceea ce ne trebuie nouă astăzi este să primim mai mulți prooroci care să-L aibă pe Dumnezeu în inima lor, ca să roșească în prezența Sa, pentru păcatele poporului care spune că este poporul lui Dumnezeu și care face totuși lucrurile pe care le face!

Ce rușine am adus noi în acest loc!

O, priviți moralitatea poporului!

Să știți că acest subiect nu este deloc ușor și eu mă gândesc că aș prefera să vorbesc despre alte lucruri, dar, frate, dacă cineva nu stă în aceste zile păcătoase și pline de curvie, pe Cuvânt, dacă nu se ridică pentru a le condamna, unde vom ajunge?

Da, cineva trebuie să vorbească și despre aceste lucruri; să iasă în față și să le spună pe nume.

Poate că nici Ezra nu ar fi vrut s-o facă, dar el purta aceasta în inima lui.

O, și când vezi un slujitor sincer a lui Dumnezeu, stând cu mâinile ridicate în rugăciune spre Dumnezeu, cu fața roșie de rușine din cauza nelegiurii poporului, trebuie să fii sigur că va urma o trezire.

Nici un om nu poate sta în prezența lui Dumnezeu; nici o biserică nu poate sta în fața Sa, decât dacă se pocăiește. Da, este nevoie ca Duhul Sfânt să vină jos ca să dea ungere și putere pentru a începe o mișcare a lui Dumnezeu printre acei

oameni.

Așa
ar trebui să fie.

Arătați-mi un alt Calvin, un alt Knox, un alt Finney, Sankey etc.
Arătați-mi un bărbat care să se arunce cu fața la pământ și să se roage
înaintea lui Dumnezeu pentru păcatele poporului.

O,
Doamne, trimite-ne un John Smith, care să se roage toată noaptea pentru
nelegiuirea poporului său. Da, el a plâns atât de mult încât dimineața ochii îi
erau umflați și n-a mai văzut, așa că soția lui a trebuit să-l ducă de mână la
masă și să-l ajute să mănânce.

Arătați-mi un alt John Wesley, smuls din foc, iar eu vă voi arăta o
trezire.

Dar ce
fac oamenii de astăzi cu bărbații lui Dumnezeu? Îi lovesc pe la spate și-i
numesc într-un fel sau altul, apoi sar în sus și-n jos și numesc aceasta
„trezire”, deși nu este nici o trezire.

Așa
este. Totul se mărginește la o strângere de mână, la o stârnire de emoții
printre oameni, dar nu este nici pe departe vorba de o trezire. Sigur că nu, ci
tot ceea ce au ei, este un grup religios.

Priviți
Israelul. Ei aveau o agitație printre ei, dar le lipsea o trezire reală.

Scumpe
frate și soră, morala acestei națiuni a decăzut atât de mult, încât chiar și un
câine s-ar rușina de ea. Da, chiar și un câine ar roși de rușine dacă ar putea.

De ce?
Din cauza imoralității poporului nostru.

Priviți

biserica. Înaintașii noștri nu credeau în cinematografie și nu și-ar fi lăsat copiii la vreun film, dar creștinii de astăzi au filmele în propriile lor case. Da, fiecare casă are un televizor.

În

acel timp, creștinii spuneau că este greșit să bei bere, dar astăzi peste 60% din cei care se pretind creștini, cumpără cel puțin o dată pe an o băutură de societate.

Da,

ei merg la adunare doar cu ocazia Crăciunului, căci atunci au o zi de sărbătoare. De ce fac aceasta? Pentru că au înlocuit salvarea cu educația. Dar acest lucru nu este posibil, de aceea, ceea ce ne trebuie nouă astăzi, este o trezire.

Noi

punem un plasture peste rană, apoi îl luăm jos și încă un plasture și-l luăm jos dar curând ne dăm seama că durerea este încă acolo.

O,

ceea ce ne trebuie nouă astăzi, nu este o regenerare socială, nici povești intelectuale, ci avem nevoie de o „transfuzie demodată de sânge” trimisă de Dumnezeu din ceruri.

Plasturele nu va putea face nimic bun, deoarece suntem anemici și ca urmare avem nevoie de o transfuzie de sânge. Avem nevoie de o întoarcere la Evanghelia de modă veche, care ne cheamă la pocăință înaintea lui Dumnezeu. Nu ne ajung câteva lacrimi, sau o strângere de mână, ci avem nevoie de curățirea fiecărei inimi prin sângele lui Isus Hristos. Biserica are nevoie de o trezire care să străbată națiunea dintr-un capăt în altul, căci dacă nu vom avea o asemenea trezire, vom pieri, vom muri cu toții.

Eu

sunt atât de bolnav și de obosit atunci când văd aceste așa numite „treziri” de la Hollywood. O, oamenii vin acolo și sar în sus și-n jos emoționați timp de două ore pe zi, sau de două ori pe săptămână și asta este totul.

Frate, tu poți să ai o lucrare într-o trezire, poți să ai emoții, poți să ai intenții bune etc.. Totul este în ordine, dar nu de aceasta are nevoie biserica astăzi! Noi avem nevoie de botezul Duhului Sfânt, ca să schimbe emoțiile și intelectul; felul de a privi lucrurile și obiceiurile oamenilor; care să arunce totul înapoi. Noi avem nevoie de o „transfuzie de sânge” de la Calvar. Altfel, toate eforturile făcute de noi, nu ne vor ajuta la nimic.

Noi

nu avem nevoie de ONU, pentru că deși această organizație există, Numele lui Dumnezeu nu a fost pomenit nici măcar o dată în mijlocul ei. Da, ei se tem să-L amintească.

Odată

am discutat cu un grup de clerici și i-am întrebat de ce nu se roagă niciodată? Ei mi-au răspuns: „S-ar putea ca aceasta să-i ofenseze pe cei care nu cred în Dumnezeu”.

O,

ceea ce ne trebuie nouă astăzi, este o trezire adevărată. Pe voi nu trebuie să vă intereseze că cineva se ofensează, deoarece însărcinarea noastră este să predicăm Evanghelia și să-i chemăm pe oameni în lucrare. Corect.

Eu nu

dau nimic pe programele care L-au pus pe Dumnezeu deoparte, chiar dacă ele sunt făcute de ONU, de cei patru mari puternici (SUA, Anglia, Franța și Rusia) sau de oricine ar fi.

Dacă

această națiune nu se trezește, dacă nu vrea să primească sângele Domnului, vom muri. Dacă fiecare om nu este trezit personal pentru cauza Evangheliei, va muri. De ce vom muri? Pentru că nu avem originalul, calea, remediul sau „cura” pe care ne-a dat-o Dumnezeu la Calvar.

Nu-i de

mirare că aceste lucruri l-au făcut pe profet să roșească de rușine. Nu, nu!

Un

predicator adevărat privește în adunarea lui și încearcă să-i conducă pe oameni

înaintea tronului lui Dumnezeu. Îi vizitează acasă, iar dacă îi găsește fumând, spunând glume murdare sau bând bere etc., dacă văd femeile umblând pe stradă imoral etc., îi mustră în față.

O, chiar și bătrânele poartă pantaloni!

Poți să vezi câte mame cu copii în brațe, îmbrăcate sexy, ca să atragă atenția fiecărui bărbat care trece pe stradă. Da, ei fac toate aceste lucruri și totuși se numesc creștini.

Aceasta

îl face pe orice slujitor adevărat a lui Dumnezeu, să roșească de rușine. Desigur.

Astăzi

toate bucuriile din biserică, toate intențiile de a face o generație mai bună etc., au devenit un nonsens.

O,

aduceți-i pe oameni la Dumnezeu, dar nu cu o injecție de educație; nu cu o injecție de reformă religioasă; nu cu o injecție teologică făcută de om, ci prin botezul de modă veche al Duhului Sfânt, printr-o experiență ca la rusalii, care să aibă ca urmare o smerenie adevărată, care să facă din acel suflet un giuvaier de preț pentru Împărăția lui Dumnezeu, un adevărat fiu sau fiică a lui Dumnezeu.

Dacă nu

vom face aceasta, vom continua să avem freză „buby”, farduri, femei sexy, bețivi, fumători etc., care deși fac toate acestea, au curajul să se numească creștini. De ce aceasta? Pentru că nu știu să facă altceva mai bun.

Fraților, noi avem nevoie de o curățire a bisericii, începând de la fundație până la amvon. Amin. Acesta este adevărul.

Ceea ce

ne trebuie și nouă astăzi, este un prooroc care să roșească.

Uneori,

în rândul de rugăciune vin oameni care sunt îmbrăcați de parcă ar merge într-o

casă de prostituție. Așa este.

Femeile

vin să ceară ceva de la Dumnezeu, dar arată ca Izabela.

O, ceea

ce ne trebuie nouă astăzi, este o curățire a casei lăuntrice, o înflăcărare a inimii slujitorilor lui Dumnezeu, care să stea la amvon ca să spună lucrurilor pe nume, care să spună ce este corect și ce este greșit și care să predice Evanghelia fără compromisuri, astfel încât păcătoșii vor cădea cu fața la pământ și vor plânge, iar Dumnezeu va trimite Duhul Sfânt ca să le curățească viețile. Amin. Noi știm că așa este corect.

Nu

demult, eu am predicat aici și am spus că fiecare femeie din oraș, s-a făcut vinovată într-un fel sau altul de adulter. Da, ele sunt vinovate.

Dacă

mergi prin magazine, găsești foarte greu o rochie decentă, care să nu se muleze pe corp ca și cum ar fi turnată.

Fraților, eu am dreptul să predic în locul acesta pentru că este biserica mea, de aceea voi spune tot ce-mi pune Duhul Sfânt pe inimă. Desigur.

Lăsați-mă să vă spun ceva, surorilor. Eu nu vă critic, dar este posibil ca Duhul Sfânt să vă învețe altfel decât spune Cuvântul?

Dacă

da, atunci mă tem că nu Duhul Sfânt este acela care vă îndeamnă să faceți aceste lucruri. Acesta este adevărul. **Botezul cu Duhul Sfânt nu constă în a striga, nici în a vorbi în limbi, nici în a dansa în duhul etc., ci în curățire.**

Dumnezeu ne-a dat o trezire a Duhului Sfânt, o neprihănire a lui

Dumnezeu.

Când

vă îmbrăcați în acele haine imorale, să ieșiți pe stradă astfel încât toți bărbații se întorc și privesc după voi, nu vă dați seama că într-o zi veți fi trase la judecată de Dumnezeu?

Voi

puteți fi curate ca un crin înaintea soților voștri, căci cu toate acestea, în ziua judecății veți fi învinuite de adulter cu toți aceia care v-au dorit pe stradă.

Nu-i

de mirare că aceste lucruri îl fac pe profet să roșească. Nu, nu-i de mirare.

Dar

cum va fi cu Dumnezeu, când Biblia spune că la început „*i-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ, și S-a mâhnit în inima Lui când a privit jos și a văzut stricăciunea de pe pământ.*”? (Geneza 6.6).

Ce s-a

întâmplat? „*Fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase...*” (versetul 2.2). Vedeți? Acolo a avut loc o perversiune, un amestec de sămânță. A fost același lucru care i-a scos pe copiii lui Dumnezeu asupra pământului și astfel toate fapăturile de pe pământ au fost nimicite prin potop.

Același

păcat, același amestec dintre femei și bărbați a dus la distrugerea Sodomei și Gomorei și la scufundarea lor pe fundul Mării Moarte.

Și

Domnul Isus a spus în Luca 17 că așa cum a fost în acele zile, „*va fi și în zilele când se va arăta Fiul omului.*”

Dacă

privim astăzi, vedem că biserica nu mai ia Biblia ca unitate de măsură, că

femeile nu și le mai iau ca exemplu pe Naomi, Rut, pe Sara sau pe celelalte femei ale Bibliei, ci au ca unitate de măsură Hollywoodul mai bine zis sămânța Diavolului.

Este posibil ca niște oameni care se pretind creștini să-și ia ca model aceste lucruri rele?

Astfel, ei merg și cumpără înregistrările lui Elvis Presley, care este omul cel mai posedat de Diavolul din câți știu eu. Ei ascultă toate aceste nonsensuri de la radio, dar refuză să primească Evanghelia, predicile vorbite și Biblia.

O,
Dumnezeule, ai milă de ei!

Ce fel de duh avem atunci printre noi? Nu-i de mirare că profetul a roșit înaintea Domnului. El știa că erau nevrednici, de aceea a mijlocit pentru popor și i-a spus lui Dumnezeu: „Noi nu suntem vrednici!”

Da, cât timp nu ne întoarcem ca să primim acea „transfuzie de sânge” de la Calvar, nu suntem vrednici. Să încetăm deci să aplicăm doar acel plasture, și haideți să punem ceva alifie, căci vindecarea nu poate veni decât dacă sângele este curat.

Din cauza aceasta unii oameni au diabet. Voi știți că dacă un astfel de om se taie, s-ar putea să nu se mai vindece niciodată. De ce? Pentru că sângele lui este bolnav.

Aici este problema și cu biserica. Ea a devenit diabetică, de aceea fiecare tăietură rămâne nevindecată: egoismul, imoralitatea și toate celelalte lucruri de felul acesta, care sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu.

Dar biserica le ia sus ca pe niște apucături: oameni care beau, fumează, spun glume murdare etc., femei care-și taie părul, se machiază, se îmbracă imoral și ies

așa pe stradă etc.. O, toate aceste lucruri sunt din cauza lipsei sângelui Domnului Isus Hristos, singurul care ne poate curăța de toate fărâdelegile. Amin.

Poate că ceea ce spun este dur, dar acesta este adevărul. Dacă nu vom lua aminte la Cuvântul viu al lui Dumnezeu, într-una din aceste zile ne vom trezi prinși aici de explozia atomică, ce va trimite fiecare suflet să-L întâlnească pe Dumnezeu ca Judecător, deoarece El îi va recunoaște numai pe aceia care au sângele Fiului Său Isus Hristos.

Aș vrea să vă văd venind sub sânge. Sfatul meu este să stați numai cu Dumnezeu. De ce nu putem avea noi credință? De ce nu putem avea întâlniri de vindecare? Pentru că punem deasupra răni un plasture. Da, încercăm să acoperim lucrurile în loc să recunoaștem că avem nevoie de o transfuzie.

Dar aceasta arată că suntem fără sânge, că suntem fără Hristos! Nu vă lăsați amăgiți! Nu-l lăsați pe Diavolul să vă bată pe umăr și să vă spună: „Păi eu merg la biserică!” Și Diavolul poate face aceasta. Așa este.

El a mers chiar în prezența lui Dumnezeu! Da, a mers sus în ceruri, a venit în biserică, apoi a stat chiar înaintea tronului lui Dumnezeu alături de fiii lui Dumnezeu și a avut o conversație cu El, iar Dumnezeu l-a întrebat:

„De unde vii?” (Iov 1.7). Și Satana l-a răspuns Domnului: „De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.”

Vedeți până unde a ajuns el? Așa că nu e nici o mirare că Diavolul merge la biserică deoarece este un înșelător.

Dacă nu s-ar purta ca un creștin în biserică, nu ar putea să înșele; atunci nici un om nu ar putea fi înșelat.

Vedeți,
albul nu poate fi confundat cu negrul, iar Biblia spune că va încerca să
înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși. (Matei 24.24).

Acest
lucru se va întâmpla în zilele din urmă, iar noi am ajuns acolo.

O,
fraților, este vremea ca predicatorii să cadă cu fața la pământ!

Noi avem
19 milioane de baptiști, 13 milioane de metodiști, 11 milioane de luterani, 10
milioane de prezbiterieni etc. (în America).

Gândiți-vă la aceasta!

Dar ce
fac ei? Merg la meciuri, participă la distracții, iar vineri seara, uneori și
sâmbăta, stau acasă și privesc emisiunile TV sau ascultă radioul. Da, ei
urmăresc glumele transmise de la Hollywood.

O,
sufletul vostru tânjește după o asemenea „marfă”, când ar trebui să luați
Biblia și să stați înaintea lui Dumnezeu ca să vă rugați pentru păcatele
voastre și ale acestui popor.

Și eu sunt
vinovat împreună cu voi, dar am luat hotărârea ca, cu ajutorul lui Dumnezeu și
prin harul Său, să adun oamenii sub semnul chemării Sale, până când moartea mă
va elibera din acest trup.

Dumnezeu
să mă ajute la aceasta.

Rugăciunea mea este: „Doamne ajută-mă!”

Văzând
lucrarea la care ați fost martori și

voi, ar trebui să fim mai treji, dar privind în jurul meu, văd că totul s-a scufundat într-o anemie duhovnicească.

Privind acest micuț tabernacol, care este cunoscut în întreaga lume, mă gândesc că el a fost ridicat înaintea tuturor națiunilor.

Desigur.

Mă gândesc acum la ceea ce a spus David într-o seară: „*Iată, eu locuiesc într-o casă de cedru și chivotul Domnului într-un cort.*” (1 Cronici 17.1). *Auzindu-l, proorocul Natan i-a răspuns: „Fă tot ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine.”*

Dar în noaptea următoare, cuvântul Domnului a vorbit lui Natan: „Du-te și spune-i robului meu David: „Cine ai fost tu David? Te-am luat de la pășune, dinapoia oilor, ca să fii căpetenia poporului Meu Israel; am fost cu tine pretutindeni unde ai mers, am nimicit pe toți vrăjmașii tăi dinaintea ta și ți-am făcut nume ca numele celor mari de pe pământ” (vers.7-8).

Cine a fost acest mic tabernacol? O, aici a fost cândva o baltă și foarte puțini din Jeffersonville dădeau atenție străzii a VIII-a, dar prin mila Sa, Dumnezeu v-a ajutat să ridicați această casă și v-a făcut un popor mare.

Chiar și cei din Bombay, India, știu unde se află acest tabernacol. Sunteți cunoscuți de cei din Durban, Africa de Sud și de toate celelalte națiuni: Anglia, Germania, Finlanda, Suedia, într-un cuvânt sunteți cunoscuți pretutindeni: în Europa, în Asia, în Africa, da, chiar și cei din Thailanda au auzit de voi.

Dumnezeu ne-a făcut un exemplu pentru oameni, de aceea vă întreb: Este posibil ca după ce El a făcut toate acestea pentru noi, să ne mai întoarcem la lucrurile lumii și să devenim niște anemici?

O, s-ar
cuveni să fim lumini pe dealuri: să fim o candelă care nu poate fi ascunsă.

O, Dumnezeule,
eu sunt la fel de vinovat ca toți ceilalți!

Și ceea
ce doresc să vă spun acum, este că doresc o pocăință de modă veche și o
întoarcere rapidă la Dumnezeu, astfel încât atunci când oamenii vor păși pe
această ușă, în cârje sau bolnavi, să plece înapoi pe deplin sănătoși. Când un
orb va fi adus aici de mână, să plece înapoi singur, pe deplin sănătos. Când va
intra aici un surd, să plece acasă auzind.

Când
păcătoșii vor intra înăuntru murdari de necurăția păcatului, să plece afară spălați
și curățiți în sângele Mielului.

Nu este
posibil aceasta? Ba da!

Dumnezeu
l-a chemat pe Israel și l-a făcut un exemplu pentru toți, dar tot El ne-a
chemat și pe noi pentru același scop: ca să fim un exemplu pentru toți.

Ce am făcut
însă noi? Ne-am îndepărtat de El, așa că acum trebuie să roșim de rușine
înaintea Sa, când ne gândim la toate lucrurile pe care le-a făcut pentru noi.

El ne-a
ridicat dintre toate celelalte națiuni și ne-a făcut cunoscuți pretutindeni
prin lucrările Sale mărețe, dar cu toate acestea, iată-ne învârtindu-ne înapoi
și încolo. O, s-ar părea că nu mai suntem la fel de sinceri ca la început, că
nu mai avem rugăciuni ca înainte!

Da,
lucrurile nu mai merg bine.

Astfel,
am început să facem programe mici, să aplicăm leucoplasturi ca să ușurăm
durerea, dar nu uitați: „Voi nu vă veți putea ușura durerea până nu veți primi

sânge din belșug!” Numai El vă va putea aduce vindecarea. Desigur.

Știți ce
trebuie să faceți voi? Să veniți înaintea lui Dumnezeu și să spuneți:

„Dumnezeule, eu
sunt anemic, de aceea am nevoie de sângele Tău, ca să mă curețe de toate
păcatele mele.”

Aceasta
să fie rugăciunea și nădejdea ta!

Gândiți-vă sincer la aceste lucruri, prieteni, căci s-ar putea ca
într-una din aceste zile (mâine dimineață sau poate doar peste 50 de ani), una
din aceste bombe cu cobalt sau cu hidrogen, să fie lansată și atunci întreaga
națiune va fi în alertă.

Cred că
ați văzut cu toții articolul de săptămâna trecută, în care i se cerea
Pentagonului și oamenilor de știință să dea un răspuns cu privire la farfuriile
zburătoare.

Ele nu
sunt un mit, nici ceva imaginar ci au fost văzute zburând în formație ca de
luptă sau câte una singură. Ele pot să se oprească în aer și pornesc de pe loc.
Da, ele există cu adevărat, dar cu toate acestea, atunci când au fost
întrebați, oamenii de știință au râs și au spus: „Farfurii zburătoare?!” apoi
au făcut tot felul de glume pe seama lor.

Dar
știți ce cred eu cu privire la ele? Isus
a spus că vor fi semne în cer și pe
pământ. Și ați observat voi ceva?

Înainte ca Domnul să distrugă Sodoma și Gomora din cauza imoralității,
El a trimis acolo doi îngeri ca să investigheze cazul. (Geneza 18.20-21).

Și

noi vedem că îngerii au venit pe pământ și au putut fi văzuți de oameni și acum. Vreau să spun că au fost văzuți de oamenii corecți, care au fost spălați prin sângele Mielului, permițând să li se facă chiar și fotografii.

Așa

este. Noi am fost vizitați de ființe îngerești, care duc Cuvântul (vestea) înapoi la Tatăl – că păcatul s-a îngrămădit atât de mult, încât lumina stelelor abia se mai vede strălucind. (fratele Branham bate în amvon).

Întreaga lume se leagănă asemenea unui om beat, iar păcatul este chiar și în mijlocul creștinilor, printre cei religioși care și-au vândut dreptul de întâi născuți pentru popularitate. Lucrătorii au măturat Evanghelia afară și au înlocuit-o cu o „petrecere socială”. Da, au măturat Evanghelia spălării prin sânge și au înlocuit-o cu lucruri intelectuale, de aceea acum discuțiile lor sunt foarte elevate, dar omit din ele ce este mai important: Evanghelia.

Ba

mai mult, unii dintre ei s-au dus pe câmpul misiunii, folosindu-se de Evanghelie pentru un câștig personal, ca să adune bani. În felul acesta, unii și-au construit case, și-au cumpărat mașini și diferite alte lucruri pe care nu le-ar fi avut niciodată pe cale cinstită. Vedeți? Câștig personal.

În ce

mă privește însă, eu sunt mulțumitor pentru că acolo este un rest.

Știți

ce s-a întâmplat în zilele lui Ezra când acest bărbat a început să plângă și să mustre păcatul?

Toți

cei aleși, care au crezut în Dumnezeu, s-au adunat în jurul lui.

Și

ceea ce ne trebuie nouă astăzi, este același lucru. Noi avem nevoie de predicatori care să vorbească fără frică și care să numească păcatul, păcat, muștrându-i pe cei ce trăiesc în el, căci atunci credincioșii adevărați se vor aduna în jurul Cuvântului și vor sta cu El. Așa este.

A

venit timpul pentru o chemare afară; a venit timpul să se spună adevărul, astfel încât dreptatea și adevărul să poată fi separate de minciună.

O,

Dumnezeule, acordă-ne aceasta! Dă-ne curaj să putem face acest lucru!

Gândiți-vă numai la ceea ce s-ar putea întâmpla!

Fraților, vreau să vă spun că eu cred tot ceea ce vă spun.

Nu cu

mult timp în urmă, Pentagonul a scos mai multe portavioane care aveau la bord 300 de avioane dotate cu bombe atomice și bombe cu hidrogen.

Și cu

câtva timp în urmă, a fost convertit unul din băieții care lucra la marele aeroport din Shreveport. Eu am avut o discuție cu el în adunarea fratelui Jack, iar printre altele mi-a spus:

„Noi avem

bombe atomice chiar deasupra noastră, iar unitățile fac antrenamente de pregătire pentru lansarea lor, în fiecare zi”.

„Și nu vă temeți să

le folosiți?” l-am întrebat eu.

„Nu, a

răspuns el, pentru că nu au focoasa, dar în caz de alertă, într-un minut toate ar fi pregătite pentru lansare.”

Multe din aceste lucruri stau pregătite chiar și în

ocean, de aceea conducătorii noștri le-au spus rușilor: „Să nu îndrăzniți să lansați vreo bombă, căci veți vedea voi ce va urma!”

Ce s-ar

întâmpla? Dacă noi am încerca să atacăm Rusia, cu aceste bombe atomice și cu hidrogen, aceasta ar cauza o întreagă reacție în lanț, care ar duce la

distrugerea întregului pământ într-o clipă.

De

altfel voi știți că așa ceva n-ar fi deloc în contradicție cu Scriptura, deoarece Cuvântul spune că cerurile și pământul vor arde.

Noi

trăim într-o zi periculoasă, iar oamenii de pe pământ sunt speriați de moarte! Marii bărbați ai timpului se tem și se întreabă: „Cine vor arunca primii bomba?” căci atunci când va fi lansată prima bombă, lumea va intra în haos.

Acesta

este motivul pentru care creștinii ar trebui să se bucure cel mai mult, fiindcă totul se schimbă și va fi ce a mai fost.

O, Doamne, apoi moartea

va dispărea, bolile nu vor mai fi, așa că nu vom mai avea adunări de rugăciune pentru bolnavi,

nici chemări la altar pentru cei pierduți, căci Dumnezeu va veni și-i va lua pe cei aleși din cele patru vânturi ale pământului, care se vor aduna sub aripile Lui, așa că vor trăi și vor împărăți cu El pe vecie, în ceruri.

O, frate

și soră, prietene, dacă în seara aceasta nu ești încă pregătit, grăbește-te să o faci chiar acum.

Eu te

chem la Isus Hristos chiar în această seară și te invit să-L primești. Tu, care ai fost păcătos, tu care știi că nu-L ai pe Dumnezeu, ești invitat la altar. Eu vă invit pe fiecare din voi ca să stăm înaintea lui Dumnezeu până când vă va curăța sufletele de orice murdărie, până când veți fi înnoiți.

Nu ajunge

doar un plasture pe deasupra, ci este nevoie de o „transfuzie de sânge sfânt” care să curățească sângele vostru și să vă dea o viață nouă, astfel încât să plecați de aici botezați cu Duhul Sfânt.

Nu

țipând sau dansând, deși și aceste lucruri sunt în ordine, căci toate acestea

aparțin bisericii și sunt conform Bibliei, dar acum mă refer la Duhul Sfânt, la dragostea lui Dumnezeu.

Ieri

am discutat cu un tânăr pe a cărui mamă am avut ocazia s-o cunosc și eu. Și el îmi povestea că mama sa îi spunea adesea:

„O,

scumpule, vino și privește! Eu am ulei pe mâini!” la care el i-a răspuns:

„Ei bine

și eu am, deoarece am transpirat.

Apoi mama l-a întrebat:

„Totuși,

ce părere ai despre aceste lucruri, deoarece eu am într-adevăr ulei pe mâini?”

Atunci tânărul a privit-o și a spus:

„Mamă, aș

vrea să te întreb ceva (dorința lui era să trăiască cât mai aproape de Dumnezeu). Mamă, uleiul care vine pe mâinile tale, ți-a luat remușcările provocate de păcat? Ți-a dat o experiență reală cu Dumnezeu?”

„Nu,” a

răspuns ea.

„Atunci

lasă deoparte aceste lucruri!”

Vedeți?

Aceasta este.

Cu toate

acestea, lumea religioasă și mai ales pentecostalii , privesc numai după fantastic.

Lumea educată, lumea denominațională, privește tot timpul după soluții care să le aducă cât mai mulți membri în denominațiune.

Voi
știți desigur deviza lor: „Un milion mai mult...”

Națiunile la rândul lor, privesc după o politică de forță care să aducă restul lumii sub picioarele lor.

Frate,
eu îți spun însă: „El nu vine prin ceva fantastic, pentecostal, nici prin vreo organizație protestantă sau prin ierarhia catolică; nici prin Pentagon sau Rusia, ci vine printr-o viață predată lui Isus Hristos și prin botezul Duhului Sfânt. Orice altă scurtătură este greșită.

Haideți
să ne rugăm. Aș vrea ca sora să vină la pian.

Acum
când fiecare persoană stă cu capul plecat, aș vrea să vă întreb dacă vreți să vă cercetați duhul prin Cuvântul lui Dumnezeu? Sunteți în ordine?

După cum
v-am spus, după acest serviciu, trebuie să mergem la soacra mea care este pe moarte.

Eu i-am
vizitat pe mulți dintre cei care veneau aici, atunci când erau pe punctul de a muri.

O,
frate, fiecare din noi vom ajunge acolo! Desigur.

Poate tu
spui: „Știu și eu aceasta, frate Branham. Știu că într-o zi vom ajunge la acel prag.”

O, dar
s-ar putea să nu mai ai la dispoziție câteva zile s-o faci, ci doar una singură.

Ce a

știut acel bărbat care venea din California și mergea la Michigan împreună cu soția sa, referitor la acest lucru? Ei mergeau cu mașina ca să se mute în noua lor locuință, pentru că el tocmai se retrăsese din marină. A știut el când au pornit la drum, că peste două minute soția și copilul său vor fi două cadavre? O, Doamne!

În
apropiere de Henryville, mașina lor a intrat în coliziune cu un autobuz și în urma impactului, soția și micuța lor fetiță au murit.

Nădejdea
mea este că sufletele lor au fost în ordine cu Dumnezeu.

Cu câteva
săptămâni în urmă, eu și fratele Woods,
ne-am dus să vedem resturile avionului care s-a prăbușit pe terenul din
spate.

O, am
putut să văd cum au adunat resturile pământești ale celor opt bărbați care
fuseseră la bord, căci peste tot erau împrăștiate numai bucăți din ei – mâini,
picioare, etc.

Privindu-i, mă gândeam că poate fuseseră bărbați buni. De fapt unul
dintre ei era un bărbat bine cunoscut din Chicago. Oare în dimineața aceea când
s-a urcat în avion, era în ordine cu Dumnezeu?

Și-a pus
el viața în ordine, sau s-a dus din lume ca un animal? Era el un fiu a lui
Dumnezeu?

Gândiți-vă la aceste lucruri, prieteni! Ele sunt foarte importante
pentru voi, deoarece acesta este timpul în care trebuie să luați o decizie cu
privire la viața care va urma!

Domnul
să vă ajute în timp ce ne vom ruga.

Părinte

ceresc, noi am citit în Biblie și am văzut ce spui Tu despre cei care păcătuiesc și nu se mărturisesc. O, noi ne dăm seama ce înseamnă să mori fără să-

L
cunoști pe Dumnezeu! Eu știu aceasta din experiența celor pe care i-am văzut plecând; a celor care spuneau că sunt creștini, deși nu au fost niciodată, căci viața lor a dovedit-o, iar moartea a întărit-o și mai mult.

Tată,

rugămintea mea în clipa aceasta, este ca Tu să-i vorbești fiecărei inimi din locul acesta.

Eu

însumi mărturisesc că am fost delăsător de multe ori, așa că adesea nu am făcut tot ceea ce aș fi putut. Eu îți mărturisesc acest lucru rău, și Te rog să mă ierți.

Mărturisesc

lucrurile rele ale acestui popor; mărturisesc lucrurile rele ale acestei națiuni și te rog să te înduri de noi, Doamne!

Noi

trăim într-un timp plin de tensiune, de aceea știu că nu mai trebuie să alergăm după lucrurile lumii. Eu am trei copilași mici de crescut, Tu știi aceasta, de aceea doresc să fiu corect în toate lucrurile înaintea ta.

Eu știu

că într-o zi ne așteaptă distrugerea, iar dacă nu vom fi distruși, ne va răpune vreo boală sau altceva de genul acesta. Da, ceva trebuie să vină ca să ne ia.

Noi

suntem însă foarte bucuroși pentru că avem o cale de scăpare: „*Numele Domnului este un turn de scăpare: cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost*”. (Proverbe 18.10).

Dumnezeule, îngăduie ca fiecare păcătos care se află în seara aceasta aici – băiat sau fată, bărbat sau femeie- să vadă ușa deschisă și șansa care li s-a dat de a alerga chiar acum la Hristos.

În timp

ce stăm cu capetele plecate, aş vrea să ştiu dacă este cineva care vrea să ridice mâna şi să spună:

„Doamne,

mi-e ruşine de viaţa mea, de aceea doresc să-mi mărturisesc toate păcatele înaintea lui Dumnezeu şi să-l cer îndurare.”

Mulţi

dintre voi aţi „profesat” multă vreme creştinismul, dar aţi eşuat deoarece nu v-aţi aliniat cu Dumnezeu.

Voi

ştiţi că faceţi lucruri care nu sunt demne de un creştin şi totuşi mergeţi mai departe fără să le mărturisiţi. Da, voi vă lăsaţi purtaţi de curent.

Astfel,

urmăriţi tot felul de programe pe care n-ar trebui să le priviţi; citiţi reviste şi cărţi pe care n-ar trebui să le citiţi, deoarece aşa ceva nu se potriveşte cu un creştin adevărat.

Voi

ascultaţi glume murdare deşi ştiţi bine că nu este corect să faceţi aceasta.

Voi,

bărbaţilor şi femeilor, ştiţi locurile în care aţi fi putut să vorbiţi despre El şi totuşi n-aţi făcut-o, de aceea poate că v-aţi făcut vinovaţi de nepăsare.

Vă

întreb dacă aţi vrea să ridicaţi mâna spre Hristos, ca să aibă milă de voi şi să vă ierte? Ridicaţi mâna.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, tânără doamnă. Aş vrea să vii aici la altar ca să mărturiseşti. Ridică mâna spre Dumnezeu.

Dumnezeu

să te binecuvânteze.

Aşa

este, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Ridicați
mâna, căci voi știți dacă ați făcut ceva rău.

Mă întreb dacă aveți curajul să mă întâlniți
aici la altar. Haideți să îngenunchem aici în jur și să spunem: „Dumnezeule,
fii îndurător cu noi toți, căci avem nevoie de Tine.”

Dumnezeu
să te binecuvânteze, doamnă.

Aș vrea
să le văd pe femeile acestea tinere care plâng, venind aici în față. Ele sunt
victimele situației.

Cei mai
în vârstă vă amintiți de timpul în care eram băieți tineri. Tinerii de astăzi
au de zece ori mai multă ispită decât am avut noi.

Surorilor, vă dați seama că fiicele voastre sunt de zece ori mai
ispititoare decât ați fost voi? Cum este fiica ta? Privește numai la lucrurile
și la fotografiile făcute de Satana și vei vedea.

O, câtă
nevoie avem noi de rugăciune!

Acum să
privim puțin în urmă.

Frate,
îți dai seama că noi nu ne rugăm nici pe jumătate, față de cât s-au rugat
părinții noștri?

Păstorilor, vă dați seama că noi nu stăm pe genunchi nici jumătate din
timpul pe care îl petreceau păstorii din trecut?

Femeilor

vă dați seama că nu vă educați fiicele și că nu vă rugați cu ele seara, așa cum făceau mamele voastre cu voi?

Cine

este vinovat pentru toate acestea? NOI! Da, numai noi suntem vinovați. Și eu recunosc că sunt vinovat pentru că nu mi-am îndeplinit toată însărcinarea așa cum ar fi trebuit!

Eu

mărturisesc că am greșit, și Îl rog pe Dumnezeu să aibă milă de mine. Da, eu pot să văd că am greșit din cauza lucrurilor „drăguțe și neimportante” cărora nu le-am dat atenție. Mă rușinez de mine însumi pentru aceasta și ca slujitor al Evangheliei, mă pocăiesc înaintea lui Dumnezeu și-L rog să mă ierte (și la fel și voi), pentru că am fost atât de delăsător în ceea ce privește lucrarea Domnului. Prin harul și cu ajutorul Domnului eu nu voi mai asculta însă de nimeni!

Fraților, oricine v-ar inderna să faceți ceva rău, să nu-l ascultați, căci ei au un program, au ceva pregătit mai dinainte ca să faceți, dar toate acestea sunt numai nonsensuri. Eu știu însă programul lui Dumnezeu și El este scris aici în Biblie.

Ca

lucrător al Evangheliei, eu mă rușinez de mine însumi pentru că am câștigat un milion de suflete, când s-ar fi convenit să fi câștigat zece milioane. Eu am rămas în urmă, dar cum este cu tine? Câte suflete ai câștigat de când ești în Hristos?

Creștinismul merge de la unul la celălalt.

Câte

suflete ai câștigat de când ești creștin? Dacă nu câștigi suflete pentru El, ești vinovat. Ești șters pentru că ai adus rușine asupra Evangheliei și a bisericii.

Câți

oameni ai adus pentru rugăciunea de miercuri seara? Dacă n-o faci, ar trebui să îți fie rușine de tine însuși înaintea lui Hristos!

Tu ești
vinovat, de aceea locul tău este la altar; de aceea te invit să vii în față
pentru a te pocăi.

Ați
vrea să vă plecați capetele și să le
țineți așa?

Spuneți: „Îmi recunosc vina și doresc să mă pocăiesc!”

Plecați-vă capetele.

(fratele
Branham părăsește amvonul și îngenunchează la altar).

Tatăl
nostru ceresc, eu mă plec la acest altar și îți cer iertare pentru păcatele
mele. Îți cer iertare pentru păcatele celor care sunt în jurul acestui altar;
Îți cer iertare pentru această biserică cât și pentru cea din alte națiuni. Îți
cer iertare pentru noi toți, deoarece am fost foarte delăsători în ceea ce
privește lucrurile împărăției.

Te rog
să ne ierți păcatele și să le îndepărtezi. Iartă-ne pentru că am fost atât de
proști și de nesocotiți.

O, noi am
făcut atât de multe lucruri pe care n-ar fi trebuit să le facem! O, cum am
păcătuit înaintea Ta! Dar în seara aceasta, când am auzit vorbindu-se despre
profetul din Biblie care a roșit, roșim și noi. Eu roșesc înaintea Ta, pentru
păcatele națiunii mele. Da, mi-e rușine pentru faptele lor, Doamne!

Tu ai
văzut tinerele noastre, Doamne. Ai văzut felul în care se poartă ele. Ai văzut
prostituția și murdăria în care trăiesc tinerii.

Tu-i
vezi acasă și la biserică, în timp ce citesc aceste reviste murdare, pe care

nici nu ar trebui să pună mâna. Oh, ei privesc programele necenzurate, ascultă glumele murdare de la Hollywood și muzica satanică cântată de acești oameni prostituți, care are consecințe atât de grave, purtând cu ea inspirația Diavolului și influența lui.

O,

Dumnezeule, mă rușinez de mine însumi, pentru că nu am muștrătat păcatul așa cum

trebuia s-o fac. Îndepărtează vina aceasta a mea, Te rog. De asemenea Te rog să-i ierți pe toți cei ce au venit la altar și la fel pe ceilalți.

Îngăduie ca atunci când ne vom ridica de la acest altar, să fim bărbați și femei înnoiți, iar când vom pleca de aici, să fim creștini adevărați. Ajută-ne Doamne, să lăsăm la o parte orice povară și păcatul care ne înfășoară atât de repede, pentru ca astfel să avem o alegere corectă, ca să câștigăm cursa în care ne-am înscris.

Ajută-ne

să nu mai privim la televizoare, nici la actorii acestei lumi, ci să privim numai spre *„Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și a îndurat totul ca să-Și poată sfinți poporul prin propriul Său sânge.* (Evrei 12.2).

Curățește-ne de toate nelegiuirile noastre și primește-ne ca și copii ai Tăi. Primește această rugăciune de pocăință și dă-ne Doamne, pace și bucurie.

Ajută-ne să vedem starea acestei lumi, care ne-a fost descoperită de către Scriptură, iar în timp ce facem aceasta, fața noastră să roșească de rușine. Dăruiește pace și bucurie fiecărei inimi, căci ne pocăim înaintea Ta, la acest altar.

Acum

când stau înaintea Ta, Te rog să îngădui ca atunci când voi pleca afară în misiune, să fie câștigate pentru Tine, multe sute de mii de suflete. Ajută-mă

să am credință și curaj și să nu privesc decât la Tine, Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre.

Dumnezeule, îndură-Te și iartă fiecare diacon al acestei biserici; iartă-l pe păstor și pe fiecare mădular al bisericii. Iartă păcatele fiecăruia dintre noi; iartă fiecare străin care a intrat în locul acesta și ajută-ne să simțim cercetarea Duhului Sfânt în viața noastră, pentru că stăm în fața Ta cu umilință și pocăindu-ne din toată inima, astfel încât să ne primești și să ne faci smeriți, tăcuți, sfinți și predați în slujba Ta.

Îndură-Te și acordă-ne toate aceste binecuvântări în timp ce stăm la altar, căci ne plecăm capetele și inimile înaintea Ta, în Numele Fiului Tău, Isus. Amin.

- Amin-